

טוביה (טוביאס) שרקינגר

תש"ח - תשכ"ח

1948 - 1968

ילדות

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הילד? שאל המלאך

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הילד? שאל המלאך

וברך לו חיוך שכמוהו כאור

וברך לו עיניים גדולות ורואות

לתפוס בן כל פרח וחי וציפור

ולב להרגיש בו את כל המראות

הנסיך הקטן מפלוגה ב' שם טוב לוי

**והיה אם יופיע שם ילד אחד
שפניו שוחקות ושיער לו זהב
תדעו שזה הוא, והושיטו לו יד
ולטפו את אבק המדבר מעיניו**

**ואז תעשו עמי חסד קטן
כתבו נא מהר לכל אימותינו
שירווח להן קצת ויפוג צערן
הנסיך הקטן חזר אלינו**

**הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה
שאוכלת פרח
וכל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן קפא כקרח**

**פגשתי אותו בלב המדבר
יפה שקיעת שמש ללב עצוב
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר
והוא הבטיח לי שישוב**

**הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת
פרח**

**וכל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן קפא כקרח**

**ואם אי פעם תגיעו לכאן
תדעו שכאן הוא חרש צנח
וקול הנפילה מעולם לא נשמע
בגלל החול הרך**

**טוביה (טוביאס) שרקינגר נולד בד' בניסן תש"ח
(13.04.1948) בדז'רז'וניוב, פולין ליצחק ורחל.
הוריו הינם ניצולי שואה- אביו השתתף במלחמת העולם
השנייה כחייל בצבא הפולני, לקראת סוף המלחמה
התגלגל לרוסיה ושם הכיר את אמו של טוביה, רחל.
לאחר המלחמה המשפחה חזרה לפולין וגילתה למרבה
הצער שרק האב נותר בחיים מבין כל בני משפחתו.
לטוביה יש ארבע אחיות.**

צילום של המשפחה לפני העליה לישראל ב1957

דז'רז'וניוב- עיר הולדות של טוביה:

דז'רז'וניוב היא עיירה בפרובינציית שלזיה תחתית שבדרום-מערב פולין. היא קרויה על שם הכומר, חוקר הדבורים והדבוראי הפולני יאן דז'רז'ון.

במהלך מלחמת העולם השנייה היה מחנה ריכוז גדול בשלזיה תחתית, גרוס-רוזן, עם סניפים חשובים בעיירה ובשתי עיירות סמוכות נוספות. היו שם בערך 20,000 ניצולים יהודים של המחנה, רבים מהם פולנים. אליהם הצטרפו מאוחר יותר על ידי יהודים פולנים הוחזרו מברית המועצות, ואחרים ששרדו במחבוא בפולין או חזרו ממחנות ריכוז בגרמניה. אחד מבתי הכנסת בעיירה (שנפתח בשנת 1875) שרד את המלחמה ושוחזר.

לאחר המלחמה, בשנת 1945, העיירה הועברה מגרמניה לפולין. רוב תושביה הגרמנים נמלטו לפני סוף המלחמה ורוב אלה שכן נשארו גורשו לאחר מכן. הגרמנים הוחלפו במתיישבים פולנים, בעיקר מהחלק המזרחי של פולין שסופח לברית המועצות.

דגל דז'רז'וניוב

סמל
דז'רז'וניוב

בגרותו

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הנער? שאל המלאך

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הנער? שאל המלאך

וברך לו רגליים לרקוד עד אין סוף

ונפש לזכור בה את כל הלחנים

ויד האוספת צדפים עלי חוף

ואוזן קשובה לגדולים וקטנים

**בשנת 1957, כאשר היה בן 9, עלתה משפחתו לישראל.
בתחילה התגוררה המשפחה בחצור הגלילית, שם למד
טוביה בביה"ס "הגליל" ואחר כך נקלט בחברת הנוער
שבקיבוץ דפנה. בשל אהבתו לריקודים, נבחר טוביה
להשתתף בקורס לריקודים במטרה ללמד את שאר חברי
הקיבוץ.**

**תשע שנים לאחר העליה לישראל עברה המשפחה להתגורר
בירושלים.
טוביה נקרא על שם סבתו טובה שנספתה בשואה.**

חצור הגלילית

חצור הגלילית היא מועצה מקומית במחוז הצפון בישראל.

היא הוכרזה כמועצה מקומית בשנת 1956.

חצור נמצאת בגליל העליון צפונית-מזרחית לצפת וצפונית לראש פינה. מערבית ליישוב שוכן יער חצור, בו נמצא על פי המסורת קברו של התנא חוני המעגל.

חצור הגלילית הוקמה משתי מעברות לעולים חדשים שעלו בגל העלייה ההמונית בשנות ה-50, מייסדי חצור הגלילית היו עולים מצפון אפריקה. בשנת 1956 הוכרזה חצור הגלילית כמועצה מקומית. העיר שמרה על צביונה המסורתי.

בתחילת שנות ה-90 הגיעו לעיר עולים מחבר העמים, מהעלייה הגדולה מברית המועצות.

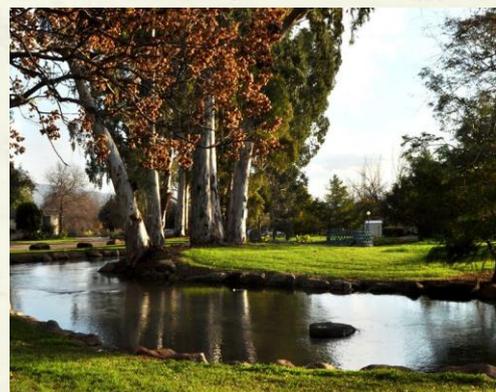
כיום חצור היא היישוב העירוני המרכזי בין קריית שמונה בצפון, טבריה בדרום וצפת במערב, ועל כן יש בה מוסדות המשרתים את כל האזור, כולל קופות חולים, בתי ספר, מוסדות ציבור שונים, קניון ומרכזי מסחר.

קיבוץ דפנה

דפנה הוא קיבוץ בעמק החולה, לא הרחק מגבול ישראל-לבנון, כ-7 קילומטרים מצפון-מזרח לקריית שמונה, בתחום המועצה האזורית הגליל העליון.

מייסדי קיבוץ דפנה היו עולים מליטא, גרמניה ופולין שהתארגנו לקבוצה במסגרת הקיבוץ המאוחד וישבו החל משנת 1932 בגבעת מיכאל שליד נס ציונה. כעבור 7 שנים, כשהיא מונה כמעט 250 נפש, נערכה קבוצת ההתיישבות לעלייה לקרקע בצפון עמק החולה, וב-3 במאי 1939 הוקם הקיבוץ במקומו הנוכחי כחלק ממבצע חומה ומגדל וכראשון מבין מצודות אוסישקין. בתחילה נקרא שמו "מצודת אוסישקין א'" אך לאחר התנגדות החברים שונה שמו ולבסוף נקרא כשם העיר הקדומה "דפנה" ששכנה באזור בתקופה ההלניסטית.

**כשהגיע מועד הגיוס לצה"ל הצטרף טוביה לחבריו
מהקיבוץ והתגייס לסיירת אגוז, באותה תקופה
מנתה הסיירת 20 לוחמים בלבד.**

**טוביה אהב לקרוא ספרים ולאסוף בולים, היה אח
אכפתי ואוהב, נהג לשלוח מכתבים וספרים לאחותו
גניה לעיתים קרובות ואף דאג שתהיה תלמידה
טובה ותצליח בלימודיה.**

צבא

מה אברך לו, במה יבורך?

זה העלם? שאל המלאך

מה אברך לו, במה יבורך?

זה העלם? שאל המלאך

וברך כי ידיו הלמודות בפרחים

יצלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה

ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים

ושפתיו השרות את מקצב הפקודה

כאב של לוחמים/ עידן עמדי

זה ערב ראשון שאת שם
אני שוכב וחושב, לא נרדם
השקט לאט מתנגן
מקדיש לך עכשיו שיר בלי שם
שיר בלי שם

ואת, את לא יודעת כמה
ממך ניסיתי להסתיר
את כל הסיוטים בלילה
צרחות ודם על המדים
את לא מבינה כבר למה
אני מזמן כבר לא ני
תמונות רצות מאותו לילה
דמעות, כאב של לוחמים

ערב ראשון של לבד
יושב וכותב לך מכתב
על כל הדברים שהיו
כל מה שקרה בדיוק

ערב ראשון של לבד
יושב וכותב לך מכתב
על כל הדברים שהיו
כל מה שקרה בדיוק

אותיות מופיעות על הקיר
אני הפחד נעים להכיר
הדמויות אוהבות לשחק
זזות כאן בבית הריק, הריק

ואת, את לא יודעת כמה
ממך ניסיתי להסתיר
את כל הסיוטים בלילה
צרחות ודם על המדים
את לא מבינה כבר למה
אני מזמן כבר לא אני
תמונות רצות מאותו לילה
דמעות, כאב של לוחמים

**טוביה התגייס יחד עם חבריו לקיבוץ במאי 1966.
הוא בחר לשרת שירות קרבי בסיירת אגוז- יחידת חי"ר
מובחרת.
טוביה ראה חשיבות בתרומה למדינה, הוא היה מלא תחושת
שליחות ולכן בחר לעשות שירות משמעותי, על אף הסיכון
והקושי הרב הכרוך בכך.
הוא אהב את תפקידו ומילא אותו על הצד הטוב ביותר.
הוא לא זכה לבקר הרבה בביתו משום שרוב שירותו היה
בצפון הארץ ומשפחתו התגוררה בזמן זה בירושלים.
למרות המרחק הרב ממשפחתו הוא המשיך לשמור על קשר
עם הוריו ואחיותיו.**

**אַרְדוּף אֹיִבֵי
וְאַשְׁיגֶם וְלֹא
אָשׁוּב עַד כְּלוֹתֶם**

**סיירת אגוז הוקמה
בשנת 1956 כסיירת
פיקודית של פיקוד
הצפון ופעלה עד סיום
מלחמת יום כיפור ב-
1974.**

**כיום יחידת אגוז היא
יחידת קומנדו של
זרוע היבשה בצה"ל,
זו יחידה מובחרת
והתנדבותית המהווה
חלק מחטיבת עוז.**

ההיסטוריה של סיירת אגוז

סיירת אגוז, הוקמה לראשונה בשנת 1956 ומטרתה הייתה לפעול בעורף האויב הסורי. בשנת 1957, לאחר שכוח מהסיירת עלה על מארב של משמר הגבול באזור אום אל פאחם, הוחלט לפרקה.

היחידה הוקמה מחדש בשנת 1963 על ידי סרן יהושע ארז, כאשר תפקידה העיקרי היה לאבטח את המוביל הארצי. בשנת 1967 הפכה לגדוד הסיור הפיקודי של פיקוד הצפון, ופורקה באביב 1974 בשל מצוקת כוח אדם יחידות אחרות בעקבות מלחמת יום הכיפורים.

בינואר 1995 הוקמה יחידת אגוז (נקראה על שם סיירת אגוז) והיוותה חלק מחטיבת גולני.

יחידת אגוז אשר התמחתה בלחימה בשטח סבוך, פעלה במשך שנים רבות בדבקות ונחישות כנגד מחבלי חיזבאללה בשטח לבנון.

היחידה ידעה הצלחות מבצעיות רבות, בניהן הריגת בנו של מזכ"ל החיזבאללה חסן נסראללה בשנת 1997.

לאחר הנסיגה מלבנון בשנת 2000, המשיכה היחידה את פעילותה בגבול הצפון, והחלה להשתלב בפעילות לסיכול הטרור באיו"ש ובעזה.

ב-2015 נערך טקס פרידה של היחידה מחטיבת גולני לאור מעברם לחטיבת הקומנדו החדשה שהוקמה בצה"ל.

מסלול הלוחם ביחידה נמשך כ-16 חודשים ונחשב מהקשים והמאתגרים בצה"ל. המסלול כולל: טירונות חי"ר ואימון מתקדם, שלב מכין, שלה לחימה בסיסית, ניווטים, קורס צניחה, קורס לוחמה זעירה, שלב לחימה מתקדם הכולל: לוחמת שטח בתנאים שונים-איזורים מיוערים, לחימת סלעים, לוחמה בשטח בנוי, הסוואה, אימונים בתנאים קיצוניים.

המנון סיירת אגוז

למעלה בהר כבר השמש שוקעת
ורוח של ערב פורץ מן החום,
סיירת אגוז את הדרך יודעת,
כי בה היא הלכה גם אתמול, גם שלשום.

כל מי שדרכו כבר עייפה בינתיים,
מיום מפרך ומלילה קודר,
מחר יחייך לו היום שבעתיים,
כי זו תהילת החייל שחוזר.

לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה,
אך לב של זהב והמון אהבה.

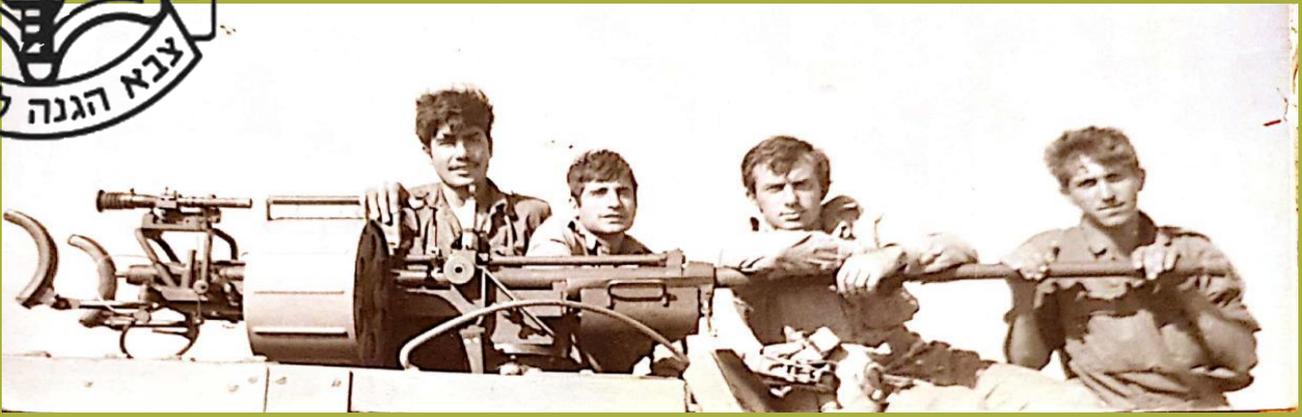
בינות מטעי חמנית ותפוח
העין פקוחה והדופק הולם,
אולי במדרון האוויר שוב מתוח,
אבל המושב שממול כבר חולם.

הלילה יחדור הסיור אל העומק,
מחר שוב יצלח את מימי הירדן
ושוב יחזור אל הסוף והגומא
כשבוקר חדש על ההר ינגן.

לסיירת אגוז...

רבים הימים שטובלים רק בתכלת,
אשר טוב היה במ לפצוח בשיר,
אך על דברתינו נזכור גם את אלה
אשר אור היום שוב להם לא יאיר.

למעלה בהר כבר השמש שוקעת
ורוח של ערב פורץ מן החום,
סיירת אגוז את הדרך יודעת,
כי בה היא הלכה גם אתמול, גם שלשום.

סיפור נפילתו

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הגבר? שאל המלאך

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הגבר? שאל המלאך

נתתי לו כל שאפשר לי לתת

שיר, וחיוך, ורגליים לרקוד

ויד מעודנת, ולב מרטט

ומה אברך לך עוד?

בשנת 1968 הגבול לא היה מסומן, לא הייתה גדר ואין שום התראה לחדירה, מי ששמר באותה עת על גבול לבנון סוריה וירדן על מנת למנוע חדירת מחבלים זאת סיירת אגוז.

בתאריך י"א באלול תשכ"ח (3.9.1968), בשעות הערב, יצא טוביה יחד עם לוחמים נוספים לפעילות מבצעית ברמת הגולן, המטרה לפתוח את ציר הטשטוש בין מוצב צומת רפיד לבין התצפית מעל מפגש הגבולות (כיום אזור מיצר).

על הפלוגה הוטל להבטיח את פעילות המודדים לאורך הגבול, מצומת רפיד ודרומה, ולהבטיח את עבודות הטרקטורים בקטע בין צומת רפיד לציר הנפט.

כאשר הטרקטורים נכנסו לעבודה דרומית לציר הנפט זיהה מנהל העבודה שיש חוסר התאמות בין מיקום היתדות במקום לתוואי הציר במפה, כשנקראו המודדים לבדוק התגלה שהסורים הזיזו את היתדות לתוך שטח ישראל.

המודדים תיקנו את מיקום היתדות ועל סיירת אגוז הוטל להבטיח שלא ישנו את מיקומם בשנית.

באותו יום ב 3 בספטמבר 1968 הוחלט לצאת בלילה למארב עם שני רכבי דגן במקום רכב אחד, לפעילות בתל גו' חדר, ציר הנפט בדרום רמת הגולן, מיקום שנמצא 200 מטר ממוצב סורי.

בכל רכב היו מפקד, נהג, חובש, ומגיסט.

מפקד הרכב היה יצחק טאוב, החובש יאיר אלגרנטי, המאגיסט אברהם המאירי וטוביה הנהג.

במקום התצפית הייתה תלולית שהסתירה את שדה הראיה והכח התפצל משני כיווני התלולית.

מפקד הכח יצחק טאוב עמד על המדרגה של הקומנדקר בכדי להשתמש באמר"ל (אמצעי ראיית לילה) ולראות את השטח, כעבור נסיעה של כ 15

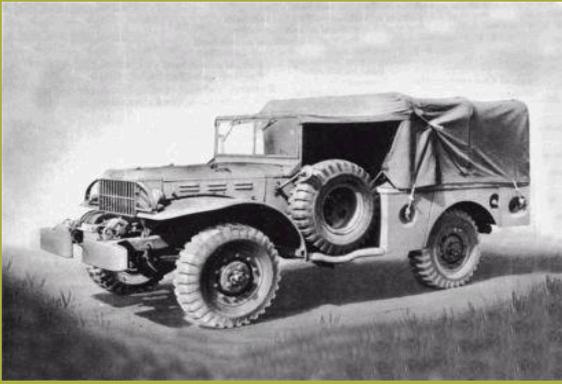
מטר, אחד מגלגלי הרכב האחוריים עלה על מוקש ואיציק שעמד על מדרגת הרכב עף בשל הפיצוץ למרחק רב ונפצע קשה מאוד, אך חיו ניצלו. מיד לאחר הפיצוץ הראשון עלה הרכב על מוקש נוסף, באותה עת החלה כל התחמושת על גבי הרכב להתפוצץ והחל ירי לכיוונם מהמוצב הסורי הקרוב.

על פי דבריו של אהרון ברנזון שהיה מפקד רכב הדגן השני באותה פעילות מסתבר שהמוקשים הוטמנו ע"י ישראל בדרך הנפט מסעודיה ועד לבנון במלחמת ששת הימים והשטח לא נבדק מאז .

טוביה קיבל מכה במפרקת ומת במקום יאיר נפגע ומת אף הוא במקום. אברהם נפצע באופן אנוש ונפטר בדרכו לבית החולים

יצחק טאוב מפקד הדגן שנפצע סיפר למשפחתו של טוביה שכאשר ראה אותו לראשונה מיד לאחר הפיצוץ, חשב שהוא בן החיים כיוון שלא נראו פציעות חיצוניות, אך לדאבונו הרב התבדה כאשר ניגש אליו.

קומנדקר

שלשה חיילים נהרגו, 1 נפצע בעלות רכבם על מוקשים

כנסו לשדה מוקשים ישן במרכז רמת הגולן

— מאת יעקב ארז —

שלשה חיילי צה"ל נהרגו ביום ג' כנרס בעלות הקו-מנדקר בו נסעו על מוקשים נגד רכב במרכז רמת הגולן, לז סמוך לקו הפסקת האש עם סוריה.

שלושת הנהרגים הם רב"ט יאיר אלגרנטי בן 20 מח"ל אביב, טוראי אברהם המאירי בן 19 מיבנאל, וטוראי טוביה שרקינגר בן 20, מירושלים. חייל אחר נפצע קל.

שלושה נערכו היה הקומנדקר, בו יצאו הארבעה לסיור שבי תמי לאורך קו הפסקת האש עם סוריה, כשישה קילומטרים דרומית-מערבית מצומת רפיד, במרכז הרמה.

הקומנדקר נע סמוך לקו הפסקת האש ונתקן כדי נסיעה חדר לשדה מוקשים ישן, ש" הונח במקום על ידי הסורים לאתר מלחמת ששת הימים. שנים מגלגליו עלו על שני מוקשים שהתפוצצו. שני חיילי לים נהרגו במקום. אנשי קו-מנדקר שני שנע מאחור, ח"ל- צו את הנפגעים ופינו אותם לאחור. אותה עת (7.45 בע"ר) פתח באש מרוב טורי ה" מרותק מן המוקם כ-500 מט"ר. מוצב של צה"ל השיב באש והחילופי היריות נמשכו דקות אחדות.

למקום הוזנק הליקופטר ש" העביר את הפצועים לבית- החולים. בדרך לבית-החולים ביילנסון מת אחד הפצועים. הקומנדקר התרסק כליל. סמוך למקום בו אירע הא" סון עלתה מכונית של א"ים על מוקש, לפני כשנה ועובר סכ" ני של א"ים מלכגון נפצע ששה, גם או הררה המכונית לשרה המוקשים, שהוגת על" ידי הסורים ולא סומן.

יאיר אלגרנטי ז"ל

בבית העלמין הצבאי בקר" ת שאלו בח"א הובא אתמול אחר-הצ למנוחות רב"ט יאיר אלגרנטי.

יאיר, שהיה בן 19 במותו, היה ליד ת"א. אחיו הבכור, חיים, משרת אף הוא כיום ב" צה"ל, יחד והתגייס שני הד' נהגם לצבא בנובמבר 1966. ליאיר היו המון אמביציות" — מספר אחיו, בוגר בית הספר המקצועי "עמל", שם למד מסגרות, לא התכוון ל" משיך דוקא במקצוע זה. הוא אף לעבור בעתיד לקיבוץ

ולחצורף לאחת ההאחוזיות החדשות כמדינת", הוא היה גבר לא רגיל, איש חברה נהדר" — סיפרו אתמול חבריו. שבאו לנחם את משפחתו האבלה, ברחוב פלו" רנטון 30 בח"א. אהב לטייל לסיור בכל נקודה בארץ ש" אפשר היה להגיע אליה, בי רכב או ברגל. את הבשורה המרה קיבלה משפחתו אתמול בבוקר. בי שקט הבליגו על יגונם.

אברהם המאירי ז"ל

אתמול אחר הצהרים נערכה לבינאל, בטכס צבאי מלא, לווייה של הטוראי אברהם ה" מאירי ז"ל.

ארנו הובא למושב על גבי קומנדקר צבאי עטוף בדגל ה" לאום ומלווה משמר כבוד מ" לחקף יחידתו. ספד למונח הרב המקומי ש" לא יכל לעצור דמעוותו. משפ" חת המאירי נמנית עם ח" משפחות הוותיקות במושבה. מיבנאל יצא' מסע הלוייה לביה זקורות במושב בית-גן הסמוך. ליד הקבר הפתוח ספדו לחייל שהתגייס רק לפני תשעת חו" רשים' אחד ממפקדיו, הרב של זיקוד הצפון ונציג המושבה. אחר שלושה מטחי כבוד הורד הארון לקבר.

אברהם המאירי, סיים את לימודיו התיכוניים בטבריה ו" התגייס לצה"ל. לו שני אחים מבוגרים ממנו. חבריו מספרים כי מצא סיפוק רב בעת שירו- זו הצבאי ולמרות התנאים ה" קשים והחופשות הקצרות היה אהב בחשתיכותו ליחידה בה שרת ובמציעיה.

טוביה שרקינגר ז"ל

ש"עד מעט אשתחרר מהצבא י"א אישוב הביחה לחמיד" —

אמר טוראי טוביה שרקינגר להוריו בכיקודו האחרון בכ" חו, בירושלים. אתמול הגיעה אליהם הידיעה המרה: טור ביה לא ישוב עוד. גלגולים רבים עברו על בני משפחת שרקינגר. לפני 11 שנים עלו מסוליו. היה זה לי אחר תלאות רבות, ניסו להיא" חו בחצור שבגליל העליון. אך כעבור חשע שנים עקרו ל" ירושלים.

שנתיים לפני גיוסו לצבא, נקלט באחד המשקים בגליל והיה מרוצה מהאווירה ומה חינוך שקיבל שם. יש גם התעורר בו הרצון ללמוד, אך גיוסו לצה"ל דחה את תכניו" תיו לשנים אחדות.

על מעשיו צבא מיעט טר ביה לספר. אך להוריו היתה הרגשה כי הוא, "לא מהבו" כו", עם ההורים וארבע אח' וחיו חרבה להתכתב. בכל הודמנות ביקר בבית שביור" שלים.

אתמול שרר יגון בבית. ה" אם היתה נהונה בהלם שעות רבות. האב הירבה להזכיר למנחמו כי טוביה היה הגבר יחיד במשפחה. בן 20 היה במותו.

סיפור הנפילה של טוביה מנקודת מבטו של מפקדו

יצחק טאוב

המפקד של טוביה פיקד עליו במשך שנה וחצי.

גם הוא לקח חלק בפעילות בה נפל טוביה אך הוא ניצל, ולאחר מספר שנים נפגש

עם גניה, אחותו של טוביה, והוא סיפר לה את הסיפור מנקודת מבטו.

הוא סיפר כי באותו היום לפני שיצאו למבצע ישבו המפקד ושלושת החיילים לארוחה

חגיגית שבה הם קיבלו מג"ד חדש. כאשר הגיע הערב הם החליפו בגדים, וחיכו

לחשכה.

סיירת אגוז הייתה אחראית על גבול סוריה, ירדן ולבנון. היחידה של טוביה יצאה

לבצע מארב בגבול סוריה, באזור המוביל הארצי.

הצוות כלל את המפקד, טוביה- הנהג, אברהם- לוחם, יאיר- חובש.

המפקד התבקש לעלות על מדרגת הקומנדקר ולכוון את טוביה, לאחר שהתפצלו

מרכב הקומנדקר השני.

המפקד מספר שלאחר מספר דקות שהרכב נסע פתאום נשמע פיצוץ אדיר, המפקד

עף באוויר, נפצע ושרד.

לאחר שהתאושש הוא בא לכיוון הרכב שעלה באש וצעק את שמות הלוחמים.

אברהם היה פצוע אנוש, מותו של יאיר היה בעת הפיצוץ וטוביה נשאר שלם אך חסר

כל רוח חיים ולכן חשב המפקד שטוביה היה חי אך חסר הכרה ולא בדק לו דופק.

אברהם מת מפצעיו בדרך לבית החולים.

בעיתון פורסם שהקומנדקר עלה על מטענים ישנים ממלחמה עם סוריה, אך המפקד

אמר שלדעתו המטענים היו של ישראל ולא של סוריה.

המפקד אמר שהיחידה לא קיבלה תדרוך מספיק טוב, ואם הוא היה יודע על שדה

המוקשים הלא מסומן שבו התרחש הפיצוץ הוא לא היה מסכים לצאת למשימה

ולהיכנס לשטח הזה. המפקד של טוביה סיפר שטוביה היה בחור שקט וצייתן, הוא

היה "ילד טוב ירושלים".

סיפור הנפילה של טוביה מנקודת מבטו של אהרון

ברנזון- מפקדו של הקומנדקר השני:

אהרון ברנזון (שכיום הוא טייס) היה בזמנו מפקד הצוות של הקומנדקר השני שיצא לפעילות המבצעית עם טוביה.

כשאהרון מספר על שירותו בסיירת אגוז, הוא משתף שעבורו בתור נער להילחם בצה"ל היה בעיניו בגדר שליחות, הוא הרגיש שעכשיו תורו לשרת את המדינה.

אהרון סיפר שסיירת אגוז היו יוצאים לפעילויות קומנדו מיוחדות, ובעבר כל סיירת אגוז מנתה בערך רק כ-20 לוחמים ושכולם היו מקיבוץ דפנה. אהרון מספר שכשהיה קצין צעיר בשנת 1968 הוא ויחידתו היו אחראים על מארבים שהתרחשו בגבול סוריה.

סיפור אחד שאהרון זוכר במיוחד משירותו בסיירת אגוז זה סיפורו של טוביה וחבריו ליחידה.

אהרון זוכר שהם יצאו שני רכבי קומנדקרים ובדרכם למארב הם נתקלו בתלולית שעצרה שטח מת באמצע ואילצה אותם להתפצל. כל רכב לקח צד אחר של התלולית.

לאחר ההתפצלות הקומנדקר של טוביה נסע לא יותר מ-15 מטרים והתפוצץ. היה פיצוץ נורא, התחמושת שיחידתו של טוביה סחבה התפוצצה וקומנדקר עלה באש.

באותו רגע שאהרון שמע את הפיצוץ הוא פעל בקור רוח- הזעיק עזרה והעמיס את שלושת הגופות שנהרגו על רכבו.

הנצחה

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הילד? העלם הרך

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הילד? העלם הרך

הנער הזה – עכשיו הוא מלאך

לא עוד יברכהו, לא עוד יבורך

אלוהים, אלוהים, אלוהים

לו אך ברכת לו – חיים

נזכור את כולם,
נזכור את אשר עשו כי נשכח,
נזכור את אשר בעטיו איבדנו אותם
נזכור את הכל ואת כולם
נזכור מי היו,
נזכור מי אנחנו היום,
נזכור שראוי שנהיה,
נזכור את זה בשבילים.
כי הזמן מכה בכולנו
ולחלקנו מכה את היזכר
ולא טוב שכך ימצאנו,
שכן כך לעולם תימשך,
רשימת הנזכור .

במהלך חייו חלם טוביה, יחד עם חבריו, להקים יישוב חדש בארץ. לאחר מותו החלו לעבוד על הקמת מושב בגולן, כאשר השם שנבחר למושב הוא נווה אטי"ב- ראשי תיבות של שמות ארבעה מלוחמי סיירת אגוז שנהרגו במסגרת שירותם הצבאי בצפון הגולן: אברהם המאירי, טוביה שרקינגר, יאיר אלגרנטי (שנהרגו יחד) ובנימין חדד (לוחם נוסף שנהרג במהלך מארב).

במושב ישנה אנדרטה גדולה המנציחה את זכרם של החללים על שם נקראה.

בכניסה למושב ישנו שלט המעיד על כך שהוא נקרא על שם של חיילי אגוז ובו, לצד שמות הנופלים, סמל היחידה. כמו כן, במועדון הסקי שבמרכז המושב, על קיר האבן החיצוני, נכתבו באותיות מתכת שחורות שם המקום ושמות הנופלים לצד סמל צה"ל. ההנצחה ביוזמת חברים ליחידה של הנופלים.

מושב נווה אטי"ב

מושב נווה אטי"ב הגרעין המייסד של מושב נווה אטי"ב החל להתארגן בסוף 1968 והורכב מבוגרי סיירת אגוז, ומשנת 1972 המושב קיים.

כיום מתגוררות במושב משפחות רבות.

כלכלת המושב מתבססת על אחזקה משותפת של אתר החרמון ועל גידולי שלחין- בעיקר מטעי תפוחים, אגסים, ודובדבנים.

במושב קיים מתחם קטיף עצמי של פירות יער ודובדבנים, ופועלות בו גלריה לאמנות וקרמיקה וחנות להשכרה ומכירת ציוד סקי (בחורף). כמו כן משפחות רבות מפעילות במושב מלוניות וצימרים.

כמו כן, בשל קרבתו להר החרמון מושב נווה אטי"ב מחזיק באתר החרמון מאז הקמת המושב.

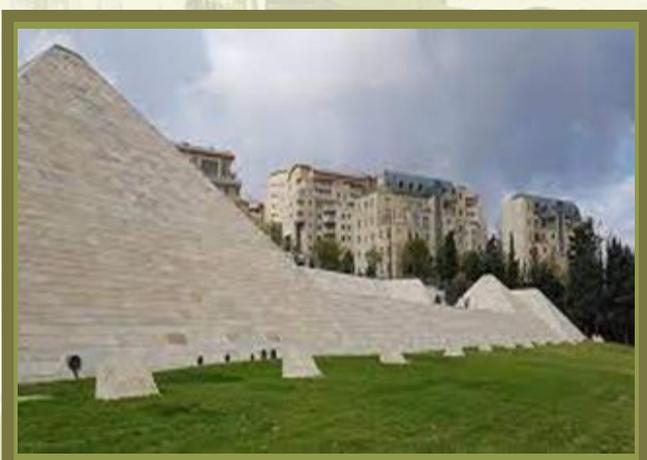

ליד מבצר קלעת נמרוד ישנו אתר הנצחה לחללי סיירת אגוז, באתר זה ישנן שלושים ואחת פינות זיכרון אישיות הבנויות מסלעי בזלת, בכל פינה יש לוח ארד עליו כתוב שמו של הלוחם שנפל ומועד פטירתו.

באתר זה נערכים טקסי זיכרון ואירועי היחידה.

טוביה מונצח גם בבית יד לבנים, שם שמו חקוק על האנדרטה. אחותו של טוביה, גניה, מתנדבת במקום עם עוד משפחות שכולות נוספות.

בית יד לבנים

אתר ההנצחה בחרמון

מדברי ההספד של המפקד להורים

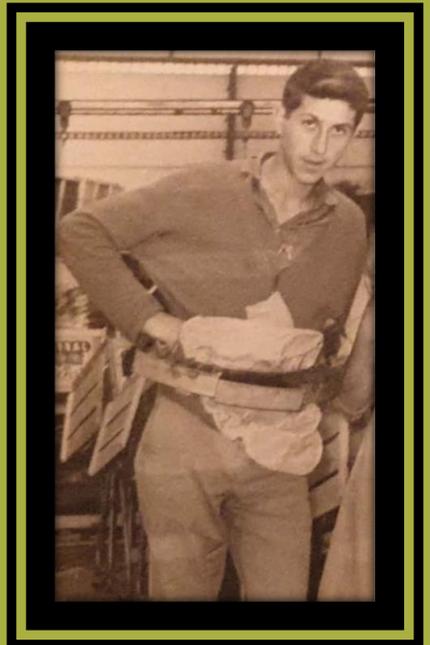
בין יתר דבריו כתב מפקד היחידה: "בנכם היה אחד מוותיקי היחידה, לא חת מביצוע תפקידו וימים ולילות עשה במשמר המולדת, רק בזכות בחורים אלה יושבים אנו בשקט ובבטחה בביתנו וממשיכים את חיינו"

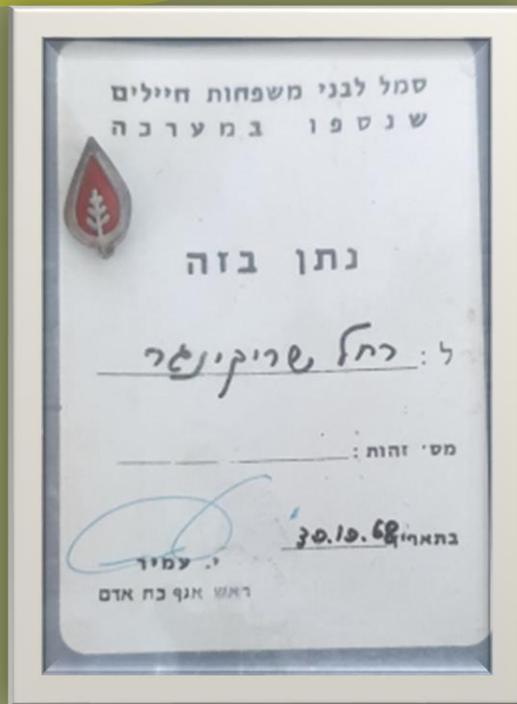

שמות הנופלים בהיכל הזיכרון בהר הרצל

חוויות מכתיבת האלבום

"ובמותם ציון לנו

את החיים,

החיים עד העולם"

(חיים נחמן ביאליק)

אנחנו שנינו מאותו הכפר/ נעמי שמר

זה הכל נשאר בתוך הכפר

ברחנו אל אותם המקומות

לחמנו בשלוש המלחמות

זחלנו על קוצים ועל דרדר

אבל שבנו יחד אל הכפר

ובלילות שישי...

אני זוכר בקרב שלא נגמר

פתאום ראיתי איך אתה נשבר

וכשעלה השחר מן ההר

אז אותך הבאתי אל הכפר

אתה רואה - אנחנו כאן בכפר

כמעט הכל נשאר אותו הדבר

בתוך שדה ירוק אני עובר

ואתה מעבר לגדר

ובלילות שישי...

אנחנו שנינו מאותו הכפר

אותה קומה, אותה בלורית

שיער

אותו חיתוך דיבור מה יש לומר

הן אנחנו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר

שדה ירוק חצינו עד צוואר

בערב שבנו יחד לכיכר

כי אנחנו מאותו הכפר

ובלילות שישי

כשרוח חרישי

בצמרות שחורות עובר

אז אני אותך זוכר

תמיד בפרדסים ובשדרות

אהבנו את אותן הנערות

אבל תמיד אמרנו - אין דבר

דברי סיכום של התלמידה נועה בק

בחרתי להתנדב בפרוייקט "אלבום הנצחה" וזכיתי לחוויה משמעותית ובלתי נשכחת.

היה לי לכבוד להכיר את דמותו של טוביה, המפגש עם אחותו היה סוחף ומרגש, גניה היא אישה טובה ומקסימה, היה כל כך כיף לשמוע מפיה דברים מרתקים ומעניינים על טוביה ז"ל.

תהליך העבודה היה תהליך מלמד ומחכים, דרך הלמידה הצלחתי ללמוד יותר על טוביה ועל הסיפור שלו. העבודה הייתה חלקה ומהנה ויחד עם התמונות והמידע שגניה שלחה בנינו אלבום מרגש ומלא במידע לזכרו של טוביה.

טוביה היה חבר טוב, הוא אהב את הארץ ורצה להקים בה יישוב אך הגורל לא אפשר לו, הוא התנדב לסיירת אגוז והיה חייל מצטיין ואדם טוב לפי מה שהמפקד שלו סיפר. לפי גניה אחותו הוא היה אח טוב ודואג. הייתי רוצה להכיר את טוביה או לפחות רק להודות לו על מה שעשה למען המדינה ושלבסוף הוא באמת הקריב את עצמו למענה.

דברי סיכום של התלמידה ליאור דרור

במסגרת ההתנדבות שלי, בפרוייקט "אלבום ההנצחה", פגשתי את ג'ניה, אחותו של טוביה, הכרתי אישה מופלאה, אוהבת ומחבבת, שבמסירות רבה, ממשיכה את מורשתו של טוביה. אני מרגישה שעברתי מסע. זכיתי ללמוד על טוביה, על חבריו לצוות, ועל מפקדיו. זכיתי לחוות קצת את חייו, את תקופת ילדותו, תקופת הגיוס, וגם לצערי את סיפור נפילתו. הכנת האלבום הייתה מרגשת ועוצמתית, זו הייתה חוויה מכוננת ועמוקה. למדתי על הערכים והאיכויות של טוביה, במסע שמעתי על חייו של טוביה ועל סיפור נפילתו מכמה אנשים. זכיתי להתרגש וללמוד על דמותו ואישיותו של טוביה- על כוח הרצון שלו, על נחישותו, רוח ההתנדבות, על הנשמה שבו, הנתינה, האכפתיות שלו והאהבה למדינה. לא פגשתי את טוביה, אך דרך הלמידה עליו, דרך משפחתו ומהסיפורים, אני מרגישה שזכיתי להכיר אותו. זכיתי להיות חלק מפרוייקט חשוב זה. בזכות הכנת האלבום הבנתי שהחיים ממשיכים הלאה, ועכשיו כשהאלבום כבר תוצר מוגמר, ברור לי שצעדתי במסע של טוביה. אני גאה שלקחתי חלק בפרוייקט חשוב שכזה, וזכיתי להכיר את דמותו של טוביה לעומק.

דברי סיכום של הסטודנטית עדי מסס

בזכות פרויקט אלבומי ההנצחה זכיתי, יחד עם ליאור ונועה, להכיר את דמותו המיוחדת של טוביה שנפל במהלך שירותו הצבאי בפעילות שמטרתה להגן על המדינה.

טוביה היה מלח הארץ במלוא מובן המילה- הוא אהב את הארץ, שירת שירות משמעותי ביותר באגוז, על אף הסכנה הרבה הכרוכה בכך ואף חלם להקים יישוב חדש בארץ (דבר שלבסוף קרה בזכות חבריו).

שמחתי לפגוש את אחותו גניה, שסיפרה לנו על אודותיו, על האח המסור שהיה ועל הקשר המיוחד שהיה ביניהם. במהלך שירותו של טוביה בצבא היא הייתה בפנימייה ולמרות המרחק הם נהגו להתכתב רבות ביניהם ולשתף חוויות זה עם זה.

כיום, אחותו עושה מאמצים רבים להנציח את אחיה- היא לוקחת חלק בארגון יד לבנים ומדברת עליו בהזדמנויות רבות. אני מאחלת לכולנו שנזכה ללמוד ולו מעט מדמותו הייחודית של טוביה ומאהבתו הרבה לארץ ישראל. יהי זכרו ברוך.